

Po sprostowaniu postanowieniem z dnia 22.03.2022r.

Sygn. Akt II C 947/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Anna Szymańska-Grodzka

Protokolant Marcel Ismail

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2022 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa P. W., B. W. i E. W. przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w S.
o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty wydany w dniu 10 lutego 2014 roku przez Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygnaturze akt II Nc 283/13 i powództwo oddala;
2. zasądza od P. W., B. W. i E. W. na rzecz (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) z siedzibą w S. kwoty po 3.606 zł (trzy tysiące sześćset sześć złotych) od każdego z nich tytułem zwrotu kosztów procesu.
3. nakazuje pobrać od P. W., B. W. i E. W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie kwoty po 12, 30 zł (dwunastu złotych i 30 groszy) od każdego z nich tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych kosztów stawiennictwa świadka na rozprawie.

Sygn. akt **II C 947/21**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 lipca 2013 roku M. W. wniósł o zasądzenie od (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. na jego rzecz kwoty 500.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 czerwca 2008 roku do dnia zapłaty. Ponadto domagał się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kwoty 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że umową z dnia 19 maja 2008 roku, zmienioną w dniu 26 maja 2008 roku, sprzedał pozwanej udział wynoszący 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości położonej przy ul. (...) w S., dla której Sąd Rejonowy w S. prowadzi księgę wieczystą (...), za cenę 500.000 zł. Pozwana zobowiązała się zapłacić cenę w terminie do dnia 19 czerwca 2008 roku. Powyższy termin upłynął bezskutecznie.

(pozew - k.9-10)

W dniu 10 lutego 2014 roku Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, uwzględniający żądanie pozwu.

(nakaz zapłaty - k.112)

W dniu 29 maja 2014 roku pozwana wniosła zarzuty od powyższego nakazu zapłaty, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa, a ponadto o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że wbrew twierdzeniom powoda, cała kwota wynikająca z umowy sprzedaży została zapłacona. Kwotę 100.000 zł

powód otrzymał w gotówce w dniach 19 maja 2008 roku i 27 czerwca 2008 roku, a pozostała część została przelana na rachunek bankowy powoda w ratach, w okresie od września 2008 roku do marca 2009 roku.

(zarzuty od nakazu zapłaty - k.147-148)

W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2015 roku, złożonym w odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty, powód oświadczył, że podtrzymuje powództwo w całości. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 800 zł, tytułem zwrotu wydatku na zapłatę za historię rachunku w Banku (...) S.A., przy czym wskazał, że domaga się uwzględnienia tej kwoty w kosztach procesu.

(pismo procesowe z dnia 16 stycznia 2015 roku - k.286-289)

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 roku zawieszono postępowanie w sprawie, wobec śmierci powoda M. W..

(postanowieniem z dnia 3 grudnia 2020 roku - k.639)

Postanowieniem z dnia 31 maja 2021 roku podjęto postępowanie. Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2020 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze powodów, jako następców prawnych M. W.: P. W., B. W. i E. W..

(postanowienie z dnia 31 maja 2021 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 czerwca 2021 roku - k.655)

P. W., B. W. i E. W. poparli powództwo. Wnieśli o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kwot wskazanych w pozwie w częściach odpowiadających ułamkom zawartym w postanowieniu spadkowym po zmarłym M. W. (tj. po 1/3) oraz o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kosztów procesu.

(e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2022 roku - k.692-692v.)

Pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wniosła o uchylenie w całości nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 10 lutego 2014 roku i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów procesu.

(e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2022 roku - k.692-692v., załącznik do protokołu rozprawy z dnia 2 lutego 2022 roku - k.694-694v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2008 roku w Kancelarii Notarialnej w S. przed notariuszem J. R. M. W. zawarł z (...) sp. z o.o.

z siedzibą w S., reprezentowaną przez B. M. oraz (...)

sp. z o.o. z siedzibą w S., reprezentowaną przez K. M.

i E. M. umowę sprzedaży prawa użytkowania wieczystego działki gruntu położonej w S. przy ul. (...), oznaczonej w ewidencji gruntów nr (...), o powierzchni 1,1445 ha i prawa własności budynku stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności, objętych księgą wieczystą nr (...). Na podstawie tej umowy M. W. zbył udział wynoszący 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego i prawie własności budynku na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., za cenę 250.000 zł oraz udział wynoszący 1/2 części

w ww. prawach na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., za cenę 250.000 zł. Zgodnie z § 4 umowy, cena sprzedaży miała zostać zapłacona przez kupujących najpóźniej do dnia 19 czerwca 2008 roku. Formy zapłaty w umowie nie określono.

(wypis z aktu notarialnego Rep A nr 3834/2008 - k.12-15)

W dniu 26 maja 2008 roku strony przed tym samym notariuszem w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) dokonały sprostowania umowy sprzedaży,

w ten sposób, że ustaliły, iż cena sprzedaży udziału wynoszącego 1/2 części wynosi 500.000 zł.

(wypis z aktu notarialnego Rep A nr (...) – k.16-18)

W dniu zawarcia umowy sprzedaży, 19 maja 2008 roku, M. W. otrzymał od (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 50.000 zł tytułem częściowej zapłaty za nieruchomości przy ul. (...). Do przekazania środków pieniężnych doszło w siedzibie (...) sp. z o.o.

(dowód wpłaty z dnia 19 maja 2008 roku - k.165, zeznania K. M. -
e-protokół rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku, k.483-484, zeznania D. O. -
e-protokół rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku, k.484-484v., opinia - k.1463-1487)

W dniu 27 czerwca 2008 roku M. W. otrzymał od (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. dalszą kwotę 50.000 zł tytułem częściowej zapłaty za nieruchomości przy ul. (...). Przekazanie środków pieniężnych miało miejsce w siedzibie (...) sp. z o.o.

(dowód wpłaty z dnia 27 czerwca 2008 roku - k.164, zeznania K. M. -
e-protokół rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku, k.483-484, opinia - k.1463-1487)

Pozostała część ceny, tj. kwota 400.000 zł, została uiszczona przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. przelewami na rachunek nr (...), którego powód był współposiadaczem. W dniu 29 września 2008 roku przelano kwotę 50.000 zł, w dniu 8 października 2008 roku - 50.000 zł, w dniu 21 października 2008 roku - 50.000 zł, w dniu 23 października 2008 roku - 50.000 zł, w dniu 7 listopada 2008 roku - 30.000 zł, w dniu 17 listopada 2008 roku - 50.000 zł, w dniu 2 grudnia 2008 roku - 20.000 zł, w dniu 30 grudnia 2008 roku - 50.000 zł, w dniu 11 marca 2009 roku - 50.000 zł. Jako odbiorcę przelewu wskazywano M. W., a w tytule przelewu wskazywano, że jest to częściowa zapłata za zakup nieruchomości przy ul. (...).

(wyciąg z rachunku bankowego nr (...) - k.166-241, zeznania J. K. (1) - e-protokół rozprawy z dnia 19 czerwca 2017 roku, k.612-613, zeznania świadka P. C. - e-protokół rozprawy z dnia 19 czerwca 2017 roku, k.613-615)

Do rachunku bankowego o nr (...) w dniu 20 września 2007 roku zostały zawarte dwie umowy o kompleksowe usługi bankowe. Jedna z nich została zawarta wyłącznie z J. K. (1), a druga z J. K. (2) i M. W.. W dniach 2 lipca 2008 roku i 30 grudnia 2008 roku J. K. (1) udzielił M. W. pełnomocnictwa do rachunku nr (...), pomimo że zgodnie z umową był on współposiadaczem tego rachunku.

(informacja udzielona przez Bank (...) S.A. - k.712, umowy kompleksowe o usługi bankowe - k.683-684v., 686-687v., pełnomocnictwa - k.704., 705v., zeznania J. K. (1) - e-protokół rozprawy z dnia 19 czerwca 2017 roku, k.612-613)

Rachunek nr (...) został wskazany przez powoda jako rachunek, na który należy dokonać zapłaty pozostałej części ceny.

(bezsporne)

W dniu 13 kwietnia 2015 roku M. W. złożył do Prokuratury Rejonowej W. - P. w W. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie popełnionego przestępstwa fałszerstwa intelektualnego (art. 271 k.k.) i oszustwa (art. 286 k.k.), polegającego na poświadczeniu nieprawdy na dokumentach oraz ewentualnych innych przestępstwach przez osoby, które doprowadziły do niezapłacenia należnej kwoty 1.000.000 zł na jego rzecz jako wierzyciela za nabytą nieruchomości w S. przy ul. (...), tj. (...) sp. z o.o. oraz K. M. i E. M., działające w imieniu (...) sp. z o.o. Z uzasadnienia wniosku wynikało, że poza wskazanymi osobami z E. M. działał wspólnie i w porozumieniu J. K. (1), który jak wynika z rachunków bankowych, potwierdzających dokonywanie systematycznych wpłat po 50.000 zł przez E. M., z reguły tego samego dnia pieniądze wypłacał bez wiedzy pokrzywdzonego.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 roku Prokuratura Rejonowa w S. wszczęła śledztwo w sprawie oszustwa dotyczącego mienia znacznej wartości

w kwocie 1.000.000 zł, mającego miejsce w dniu 19 maja 2008 roku na szkodę M. W., 1 Ds. 754/15. Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. postanowieniem z 20 lipca 2015 roku na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. umorzył postępowanie w tej sprawie, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., wobec stwierdzenia, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających popełnienia czynu. Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II Kp 454/15, Sąd Okręgowy w S. na skutek zażalenia M. W. zaskarżone postanowienie uchylił i sprawę przekazał prokuraturze Rejonowej w S. do dalszego prowadzenia. Od tego momentu otrzymała ona sygn. 1 Ds. 1571/15. Po ponownym przeprowadzeniu przez oskarżyciela śledztwa w sprawie i wykonaniu zaleceń Sądu uchylającego pierwotne orzeczenie, Prokurator Prokuratury Rejonowej w S. postanowieniem z dnia 26 stycznia 2016 roku na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono, umorzył śledztwo. Okoliczność ta spowodowała wniesienie przez pełnomocnika oskarżyciela M. W. subsydiarnego aktu oskarżenia. Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 4 października 2016 roku na podstawie art. 339 § 3 pkt 2 k.p.k. postępowanie karne przeciwko E. M., B. M.

i J. K. (3) umorzył. Orzeczenie to na skutek zażalenia wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 21 grudnia 2016 roku w sprawie II AKz 459/16 zostało uchylone, a sprawa przekazana do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.. Wyrokiem z dnia 09 października 2019 roku, II K 14/16, Sąd Okręgowy w S. uniewinnił oskarżonych E. M., B. M. i J. K. (1) od popełnienia zarzucanych im czynów. Wyrok nie jest prawomocny.

(bezsporne; nadto: wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 09 października 2019 roku wraz z uzasadnieniem - k.589-604, notatka urzędowa - k.653)

Ustalając stan faktyczny Sąd opierał się na zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji oraz na zeznaniach świadków: K. M., D. O. i P. C.. Sąd wziął także pod uwagę zeznania świadka J. K. (1), aczkolwiek w ograniczonym zakresie.

Zeznania świadków K. M., D. O.

i P. C. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Zeznania tych świadków były logiczne i spójne, wzajemnie się uzupełniały, a przede wszystkim znajdowały potwierdzenie w zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji w postaci dowodów wypłaty i wyciągów z rachunku bankowego pozwanej.

K. M. w okresie, w którym doszło do zawarcia pomiędzy stronami umowy sprzedaży, była członkiem zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą

w S.. Świadek uczestniczyła zarówno w podpisaniu aktu notarialnego, jak i w przekazaniu gotówki w łącznej kwocie 100.000 zł. Zeznała, że była przy tym jak dwa razy były przekazywane pieniądze M. W.. Miało to miejsce w siedzibie spółki, a w pokoju poza nią i M. W. obecny był J. M.. Świadek zeznała, że osobiście przeliczała pieniądze, jak również potwierdziła, że na drukach potwierdzających wpłatę (k.165) znajdują się jej podpisy.

Z zeznaniami K. M. korespondują zeznania D. O., która w (...) sp. z o.o. zajmowała się sprawami księgowymi. Świadek potwierdziła, że na dowodach wypłaty znajdują się jej podpisy. Zeznała, że pamięta, iż wypełniła osobiście pierwszy dokument z k.165 z dnia 19 maja 2008 roku i że widziała tego dnia M. W..

P. C. objął stanowisko prezesa zarządu (...) sp. z o.o. już po zawarciu umowy sprzedaży z M. W., w połowie 2008 roku. Świadek zeznał, że miał wiedzę o wypłatach kasowych dla M. W., ale nie pamięta, czy miały one miejsce za jego kadencji. Świadek pamięta natomiast,

iż dokonywano przelewów na konto powoda, z których ostatni był w granicach 50.000 zł. Świadek wskazywał, że wypłaty następowały z opóźnieniem i M. W. przyjeżdżał w sprawie tych zapłat do siedziby spółki.

Do zeznań świadka J. K. (1) Sąd podszedł z ostrożnością. Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka jedynie w zakresie, w jakim znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności dokumentacji bankowej - a zatem w części, w jakiej świadek wskazywał, że M. W. był współposiadaczem rachunku (...) założonego w Banku (...) S.A. i że na rachunek ten w 2008 roku wpływały środki od (...) sp. z o.o. tytułem zapłaty ceny za nieruchomości przy ul. (...). Wobec braku innych dowodów, Sąd pominął twierdzenia J. K. (1), że środki przekazywane przez (...) sp. z o.o. były przez niego wypłacane i przekazywane bezpośrednio powodowi.

Sąd pominął zeznania świadka B. W. - syna M. W. (e-protokół rozprawy z dnia 23 sierpnia 2017 roku – k.623-624), uznając, że nie wnoszą one nic do sprawy. Świadek zeznał wprawdzie, że nie doszło do zapłaty ceny za nieruchomości, ale jak wskazał, dowiedział się o tym fakcie od ojca i to dopiero w 2012 roku. Świadek nie ma bezpośredniej wiedzy o okolicznościach istotnych dla rozstrzygnięcia, nie uczestniczył w żaden sposób w rozliczeniach pomiędzy stronami i jak sam wskazał, zaczął się interesować sprawą dopiero w 2012 roku. B. W. bywał z ojcem do połowy 2009 roku (do swego wyjazdu do Norwegii) z wizytami po pieniądze, co nie jest sprzeczne z zeznaniami świadków (o takich wizytach wspominał P. C.), ale przede wszystkim datami wpłat należności na rachunek powoda; innej szczegółowej wiedzy nie miał. Wszystkie i to skąpe informacje czerpał od ojca, który ewidentnie nie mówił mu wszystkiego.

Z uwagi na śmierć M. W. w toku postępowania, jego przesłuchanie w niniejszej sprawie stało się niemożliwe. Sąd posiłkował się zeznaniami powoda złożonymi w sprawie karnej (k.167-170v. dołączonych kserokopii akt sprawy II K 14/16), jako dowodem z dokumentu dołączonym do akt

i przeprowadzonym. W toku przesłuchania na rozprawie w dniu 12 kwietnia

2017 roku w sprawie II K 14/16 M. W. zeznał, że w czasie zawierania umowy sprzedaży nie miał żadnego konta, a forma płatności nie została ustalona. Od początku powiedział nabywcom, że chce pieniądze przelewem na konto, ale nie miał konta. Jakby wyrazili zgodę, to konto założyliby jednego dnia. Uzgodnili wspólnie, że z chwilą, kiedy zgromadzi pieniądze on założy konto, a oni dokonają przelewów. Dziesiątki razy do nich przyjeżdżał, średnio 2-3 razy w miesiącu do

2013 roku ale go zbywali twierdząc, że nie mają pieniędzy. W końcu wystąpił na drogę sądową. M. W. potwierdził, że został dopisany do konta J. K. (1) (miał założyć z J. K. (1) działalność gospodarczą polegającą na handlu skuterami sprowadzanymi z W., do czego ostatecznie nie doszło). Stwierdził jednak, że nic nie wie, aby na rachunek K. wpływały jakieś pieniądze. Dopiero gdy w lutym 2014 roku dostał z banku (...)

z G. informacje o zadłużeniu w kwocie 29,85 zł udał się do banku w W. zlikwidować konto. W trakcie rozmów z przedstawicielem banku, a raczej po otrzymaniu wyciągów z operacji bankowych, wyszło na jaw, że E. M. rzekomo wpłacała na jego rzecz z tytułu nabycia nieruchomości w S. po 50.000 zł miesięcznie, a J. K. (1) tego samego dnia z reguły pieniądze te wyjmował, o czym on zupełnie nie wiedział. Była to kwota 400.000 zł. Żadnych pieniędzy z tego tytułu nie otrzymał. Po zwrot pieniędzy przyjeżdżał raz z jednym, raz z drugim synem. Nigdy nikomu nie podawał numeru rachunku bankowego J. K. (1), nawet sam go nie znał. Żadnych dokumentów o pobieraniu pieniędzy, w tym dowodów kw, od spółek (...) - J. nie podpisywał. Podpisy są na pewno podrobione, bo na akcie notarialnym widnieje inny jego podpis, który też jest jakiś dziwny, bo świadek się tak nie podpisuje.

W ocenie Sądu, twierdzenia M. W. podnoszone w toku przesłuchania w sprawie II K 14/16 są w większości niewiarygodne. Twierdzenia te są wyraźnie sprzeczne ze zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków i dokumentacji bankowej. Budzą one przy tym wątpliwości z punktu widzenia logiki i doświadczenia życiowego. Nie sposób dać wiary twierdzeniom, że powód przez okres kilku lat domagał się bezskutecznie od pozwanej zapłaty kwoty 500.000 zł, a jednocześnie - pomimo, że oczekiwał zapłaty na rachunek bankowy - nie wskazał numeru tego rachunku i zamierzał go podać dopiero w chwili, gdy pozwana będzie gotowa przelać środki. Jest oczywistym, że powód musiał podać pozwanej numer rachunku, którego był współposiadaczem wraz z J. K. (1), co zresztą przyznał pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 19 czerwca 2017 roku (e-protokół rozprawy z dnia

19 czerwca 2017 roku, k.612). Z zeznań J. K. (1) wynika, że powód poprosił go o „dopisanie” do rachunku, co miało związek z toczącym się wobec niego postępowaniem egzekucyjnym. Nie sposób też dać wiary zeznaniom powoda w zakresie, w jakim kwestionował on fakt otrzymania od pozwanej środków pieniężnych w łącznej kwocie 100.000 zł w gotówce, w sytuacji, gdy pozwana przedstawiła oparzone podpisami powoda dowody wypłaty. Twierdzenia powoda, że znajdujące się na dowodach wpłaty podpisy nie zostały przez niego nakreślone, pozostały gołosłowne.

Prawdziwość podpisów powoda pod dowodami wpłaty potwierdził biegły w postępowaniu karnym prowadzonym pod sygn. akt II K 14/16. Sąd dopuścił opinię biegłego sporządzoną na potrzeby postępowania karnego (k.1463-1487) jako dowód z dokumentu dołączonego do akt o charakterze urzędowym. Sąd nie widział potrzeby dopuszczania odrębnego dowodu z opinii biegłego w niniejszej sprawie. Na ostatniej rozprawie na pytanie Sadu, czy strony domagają się przeprowadzenia jakiegoś dowodu lub popierają jeszcze jakiś dowód, obie strony zaprzeczyły, co wskazuje na cofnięcie wniosku o dowód z opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę żądania pozwu stanowił art. 535 § 1 k.c. oraz postanowienia zawartej przez strony umowy sprzedaży.

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Na podstawie umowy z dnia 19 maja 2008 roku, sprostowanej w dniu 26 maja 2008 roku, M. W. zbył na rzecz (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. udział wynoszący 1/2 części w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu położonej w S. przy ul. (...), oznaczonej w ewidencji gruntów nr (...), o powierzchni 1,1445 ha i prawa własności budynku stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności, objętych księga wieczystą nr (...) za cenę 500.000 zł. W toku niniejszego postępowania (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. wykazała, że wywiązała się z ciążącego na niej obowiązku zapłaty ceny. Z przedstawionych przez nią dowodów w postaci dokumentów (dowody wypłaty i wyciągi z rachunku bankowego) oraz zeznań świadków wynika, że kwota 100.000 zł została wypłacona powodowi w gotówce w siedzibie spółki w dniach 19 maja 2008 roku i 27 czerwca 2008 roku, a pozostała kwota 400.000 zł została przelana na wskazany przez powoda rachunek nr (...). W świetle znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji bankowej (informacja udzielona przez Bank (...) S.A. - k.712, umowy kompleksowe o usługi bankowe - k.683-684v., 686-687v.), zeznań świadka J. K. (4), jak również zeznań M. W. złożonych w toku postępowania karnego, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że powód był współposiadaczem rachunku o numerze (...). Nie budzi też wątpliwości, że powód podał ten rachunek kupującemu, jako rachunek na który należy dokonać wypłaty środków (fakt przyznany przez pełnomocnika na rozprawie w dniu 19 czerwca 2017 roku, k.612). Skoro środki znalazły się na rachunku wskazanym przez powoda, oznacza to, że pozwana wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania.

Twierdzenia o spisku J. K. (1) z pozwaną pozostały w sporze gołosłowne. Brak dowodów na to, by J. K. (1) wypłacał środki z rachunku i przekazywał je pozwanej. Przeciwnie - świadek zeznawał, że przekazywał je powodowi (co można uznać za wątpliwe). Jeśli nawet nie dać wiary świadkowi K., że przekazał środki powodowi, kwota 400.000 zł została przelana przez (...) sp. z o.o. na rachunek powoda, a więc jej zobowiązanie zostało wykonane. To, że współposiadacz konta nadużył zaufania powoda, nie zmienia sytuacji uwolnienia się od zobowiązania przez pozwaną.

Mając na uwadze powyższe, należało uznać, że zgłoszone w pozwie żądanie zasądzenia kwoty 500.000 zł nie zasługiwało na uwzględnienie.

W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2015 roku powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 800 zł, tytułem zwrotu wydatku na zapłatę za historię rachunku w Banku (...) S.A. Wydatek ten został poniesiony

w związku z toczącym się postępowaniem. Wobec uznania, że dochodzona przez stronę powodową kwota 500.000 zł jest nienależna, również żądanie zasądzenia kwoty 800 zł należało ocenić jako bezpodstawne.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd, na podstawie art. 493 § 4 zdanie drugie k.p.c., uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 10 lutego 2014 roku i powództwo oddalił.

W punkcie II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd zasądził od powodów jako strony przegrywającej sprawę na rzecz pozwanej kwoty po 3.606 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. P. W., B. W. i E. W. nie cofnęli powództwa przy pierwszej czynności, czyniąc uzasadnionym zastosowanie wobec nich art. 98 k.p.c., jako osób przyjmujących na siebie konsekwencje niniejszego postępowania jako następcy prawni powoda. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu w łącznej wysokości 10.817 zł złożyły się wynagrodzenie jej pełnomocnika

w postępowaniu zasadniczym - 7.200 zł (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 z późn. zm.) oraz w postępowaniu wywołanym zażaleniem na postanowienie z dnia 13 grudnia 2018 roku w przedmiocie zawieszenia postępowania - 3.600 zł (§ 12 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 7 ww. rozporządzenia),

a ponadto opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł. Jako że każdemu z powodów przysługuje udział w wysokości 1/3 części w spadku po zmarłym M. W., w takim też zakresie należało obciążyć ich kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie III wyroku zapadło na podstawie art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 2257 z późn. zm.) w zw. z art. 113 ust. 1 tej ustawy w zw. z art. 98 k.p.c. W toku postępowania Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki związane ze stawiennictwem świadka w wysokości 36,90 zł (k.44 i n.). Powyższymi kosztami, zgodnie z treścią ww. przepisów, należało obciążyć powodów, jako przegrywających sprawę - zgodnie z przypadającym na nich udziałem w spadku po M. W..

Sędzia Anna Szymańska-Grodzka